

NOVEMBER 1969

JHEM
1969

GLAS

RODZEMLJA

Dragi jamarski kolege in prijatelji!

Tako se je pa' zgodilo, da smo le po parih letih razmišljanja "rodili" naše klubsko glasilo. V velikih porodnih težavah in v precej primitivni obliki, toda GLAS PODZEMLJA JE pončno med nami. Prispevkov se je zbralo za dve številki, upajmo, pa, da nam jih ne bo zmanjkalo, in da jih ne bodo pisali samo nekateri. Verjetno bomo lahko uredili tudi tehnično stran glasila, za sedaj pa blagohotno odpustite slab tisk in ostale pomanjkljivosti. Prva številka je naciklostirna samo v 50 izvodih.

Ostelim klubom bomo poslali po 1 izvod. Če jih stvar zanima, naj se naročijo, sveda naj pa tudi pošiljajo prispevke. Objavljamo vse, od pesmi, spominov in znanstvenih člankov, samo, da bo imelo kaj zveze z jamarstvom.

Vse prispevke in pripombe pošiljajte na naslov:
Matjaž Puc, Ljubljana, Aškerčeva 15

GLAS PODZEMLJA izdaja Jamarski klub Ljubljana-Matica
Izhaja približno vsake tri mesece.

GLASU PODZEMLJA - SREČNO!

Iz skrivnostnega podzemljskega sveta so se oglasili mladi raziskovalci, da bi povedali svojemu ljudstvu, kako zanimiv, obsežen, lep in še zdaleka do konca neraziskan svet se nahaja pod sončnim površjem, razprostrtim med samotnim Kuninom čez vse Julijce proti vzhodu, pa čez kraško planoto do modrega morja in tja do Gorjancev.

Zanje in za strokovnjake sicer izhaja enkrat na leto revija "Vaše jame", ki strogo strokovno pove zainteresiranim, kaj vse so odkrili pod zemeljskim površjem. Globlje med Slovence pa žal te važne vesti ne sežejo - in to je škoda! V naših gorah smo prehodili in preplezali ne samo vrhove, ampak tudi vse njihove najstrmejše stene, vsako poč in razter vsak previs in greben. O gorah smo si povedali vesele in žalostne dogodke in privabili modnje stotisoče mladih in starih - žal pa ne tako na kras! Med poznavalce lepote kraša pa nikakor ne moremo prištevati tistih, ki so si ogledali samo Postojnsko ali Škocjansko jamo - kajti ob vodnikih so hiteli komaj par ur mimo podzemljskih krasot, ki jih je narava ustvarjala stotisoče let - na svetlem soncu pa zopet pozabili, kaj so videli v nedriju trdih skladov kraškega podzemlja. Tako je ostala druga, enako zanimiva stran naše Slovenije poznana le ozkemu krogu mladih, pogumnih jamarjev, velikanska večina Slovencev pa se ne zaveda, da imamo v podzemlju v trdni temi, drug, od vode izvotljen, po svoje bajno izjeden in okrašen svet - podzemljske jame!

Samo na slovenskem ozemlju so jih do sedaj raziskali in odkrili že 3000 -- in koliko je še dela! Ta velikanski uspeh peščice ljudi bi bil že sam po sebi vreden obsežnega opisa. Večina teh raziskovalcev bi mogla pripovedovati o nenavadnem raziskovanju, o vsem kar vidijo pri tem, ko plezajo po lestvicah ali pa se spuščajo po vitlu v silovita brezna, se vzpenjajo že podore, plovejo na žolnih po tihih podzemeljskih vodah, hodijo med sigastimi tvorbami, tako lepih in bajnih, da zanje skoraj nimajo pravih besed. Vse to in še drugo, je te mlade ljudi obogatilo, navdušilo in napolnilo tako močno z lepim, zanimivim, posebnim, nenavadnim in nepričakovanim, da je moralo bruhniti iz njih in zavpiti na glas iz podzemlja, ter vsem Slovincem povedati, kaj so doživeli! Glas podzemlja je torej namenjen najširšemu krogu ljubiteljev narave, posebno pa zdravi, krepki mladini. Glas podzemlja je pripovednik o raziskovanju kraškega podzemeljskega sveta. Delo tam spočaj v prostorih, kamor še ni stopila človeška noga, je povsem drugačno kakor na površju. Tema in vlaga se pridružita nevarnostim in romantiki hoje in plezanju v gorah. Ni meje med dnevom in nočjo, tako da šele utrujenost opozori, da je že minil dan. Ob vsakem koraku po nenavadnih tleh odkriva karbidka na stenah in stropu fantastične oblike, ki jih je voda izjedla iz trde skale ali pa znova ustvarila iz raztopljenega apnenca. Drugačna je vožnja po podzemeljskih rekah, saj so njihove struge povsem neravne in polne presenečenj. Tudi življenje je drugačno, saj oči v temi živalim tu nič ne pomenijo; brez njih so in drugo čutila, silno nežna in občutljiva, jih nadomestujejo.

Tako se polagoma in po svoje izpremeni tudi človek, ki je stalno v stiku s podzemljem. Mladi raziskovalci bodo zato lahko povedali mnogo svojstvenega in privlačnega iz svojega življenja in dela: o brezni, vodnih jamah, o neodkritih in še ne do konca raziskanih labirintih podzemlja, o veselih in srečnih prizorih, pa tudi težkih in nevarnih položajih, vsega bo na pretek! Mnogo je tudi smešnih dogodivljajev in veselih sestankov pod svetlim soncem ali čarčimi zvezdami, ko priplezajo iz samotnega podzemeljskega sveta.

O vsem tem - podrobno o brezni in vodnih jamah, čudesih lepote in oblikah nenehnega ustvarjanja vode v notranjosti zemeljske skorje, o veselih in resnih pohodih - in še o mnogočem drugem, bo poročal G L A S P O D Z E M L J A vsakomur, posebno pa mladini, in zato mu na pot želim prigrizno S R E Č N O !

Favel Kunaver

Letos smo izgubili dva stara in odlična člana, Uroš a
Tršana, ki je bil že enajst let med nami, in
Tonetasu, ki smo ga poznali sedem let. Uroš
je premagala stena v gorah, Sulca pa stena v jami...
Vsi tisti, ki smo ju dobro poznali, dobro vemo, kako
silno ju bomo pogrešali, kajti takih, kot sta bila Uroš
in Sulca, ne bo nikoli več. Slava njenemu spominu!

U R O Š U

Nihče ne more opisati misli, ki prevzamejo starega jamaar-
ja, ko hodi po jami svojih spominov. Vsaka stena, vsak ko-
šček tal je obdan z ljubeznijo. Rovi, ki nosijo imena
starih prijateljev, s svojimi temačnimi in blatnimi
stenami, so del neke zgodbe v njegovem spominu. Dvorane,
razdrapane in visoke, budijo že pozabljene pogovore in
klice.

Ali slišiš sopenje trudnih tovarišev, ki so zaspali blatni
in mokri nad robom brezna? Povej, koliko ur si pregaral?
Na desetino, na stotino. Razbijali smo kamen, bredli
razmočeno ilovico, plezali po lestvicah in prenašali čolno.
Če so utihnili mlavoški glasovi, si slišal samo skrivnostno
kapljanje vode, in nižje spodaj brbotanje reke, ki si je
prebijala pot.

Zakaj te stisne v grlu, ko spet gledaš svoje in svojih
prijateljev leta in leta stare stopinje? Vse je tako, kot
da bi bili tu včeraj. Toda kje so prijatelji? Sedaj si sam.
Blatne stene in krušljiv strop so ujele kletve in šale.
Ujele so duh po vročem čaju, blatni in sladki kavi in
mrzlem znoju. Ujele so tudi tebe, starega jamarja. Nikoli
več te ne bodo izpustile...

Zato, Uroš, ti spomin moje mladosti, nasvidenje kjerkoli
in kadarkoli.

Matjaž Puc

POSLEDNJI NAGOVOR OB GROBU

Dragi Sulc!

Neusmiljena usoda je hotela, da se moramo posloviti od tebe, ki si nam vedno pomenil dragocenega in nopogrešljivega jamarskega tovariša pri raziskovanju našega kraša. Na tebe, dragi Sulc, nas večeje zgodnji spomini s Kaninskih počov, ko si se ukil jamarske in planinske abocade in še posebno med nami tako cenjenega tovarištva. Tam smo prvič občutili bojazen za tebe, ko smo te pogrešili v okolju, ki ti je bilo še čisto novo. Toda kako močno ti je pozneje gorski in jamarski svet prirasel k srcu, ko si se znova in znova vračal tja! Tvoje ime je veselo odmevalo po Najdeni jami in v obeh najgljobljih jugoslovanskih brezni. Marsikoga izmed nas si prekosil, ko si se letos poleti spustil v znameniti Gouffre Berger v Franciji.

Nad vse te bomo pogrešali ne samo tisti, ki smo zate nekoč skrbeli pri prvih jamarskih korakih, temveč še posebno tvoji vrstniki, ki so pred nekaj meseci komaj čakali, da se vrneš mednje in prispevaš svoj delež k tako uspešnemu delovanju kluba. Zato se nismo mogli slehko oprizazniti s tvojim namenom, da bi dalj časa prečivoi v tujini. V klubu si bil pridan konstruktor in izdelovalec opreme.

Naš dragi Sulc, pogrešali te bomo na lestvicah, na vrvi in povsod v klubu. Tvoj vedri in zvesti tovariški lik pa bo trajno živel med nami in nas kropil v prizadovanjih, ki so nam bila skupna.

Jure Kunaver

Letos spomledi smo polpremilili na njegovi poslednji poti tudi našega prijatelja "S l a v c a", gostilničarja "na lepše hišo" v Lazah pri Planini. Nikoli ne bomo pozabili njegove nesobično gostoljubnosti, ki se je tekom let našega raziskovanja Najdene jame in Lanskega vrha spremonila v pravo tovarištvo. Vsi tisti, ki so ga cenili, naj mu zato naklonijo minuto spomina!

Ičo Košir:

P U T I C K S P I R I T U A L

V svetišču tvojih temnih jam	Nad trupli našimi bediš,
nevredni blodimo duhovi.	ti, Putick, grozen v beli halji.
Veliki bog, pomagaj nam,	Kot stalagmit plečat stojiš
saj tvoji smo sinovi.	v mrakotnih jam bobnači dalji.
Kosti raztreščene lože	O, naših duš mogočni bog
nam pod mogočnimi oboki,	glej, v blatu pred teboj ležimo
lobanje nemo se reče,	in pod podplati tvojih nog
prek njih lijo krvi potoki.	si k luči, večnosti, želimo.

Daj, da sonce naših duš zgore
v plamenu žarkom acetilena,
da na svetu najdemo kraj, kjer v dno
se spušča Lippertove jame stena!

POGOVOR S PSIHIATROM DR. KOLENOVIČEM :

"Jamarji so duševno neuravnovešeni ljudje, seksualni prepotentneži, kronični alkoholiki, permanentni morilci, ljudje z močnimi občutki manjvrednosti, kronični lenuhi in nepopravljivi anarhisti. V jamah vidijo nekakšno čudno zadostitev svojih izkrivljenih želja in iščejo v njih srečo. Toroj je jamarstvo pozitivna dejavnost in ga je treba razvijati. Če bi bilo bolj razvito, sploh ne bi potrebovali umobolnic!"

R E K L A M E :

Vsi v KRIŽNO JAMO! Kopanje zastonj ob prijetnom žuborenju brzic! Za sramežljive možno tudi v temi!
Vsi v NAJDENO JAMO! Zdravilno blato! Revma zajamčena!
Vsi skozi Radoš'kovo pasažo v NAJDENI JAMI! Po njej se boste počutili kot na novo rojeni! Kaj je bolj zanimivega in privlačnega od podvodnih športov? Zato vsi v NAJDENO JAMO v velikem deževju!
Kaj je čudovitejšega od letenja po zraku? Vsi z našimi vrvmi in lestvicami v globoka brezna! Ob pristanku boste prijetno razploščeni !!!

DOKUMENTIRANJE LEGE JAME

Mnogo dobrih zapisnikov zanimivih jam v našem katastru je brez vrednosti, pa čeprav so bile nekatere jame zelo natanko preiskane, točno opisane in dobro izmerjene. Zakaj tako? Avtorji dotičnih zapisnikov so pozabili ali izpustili podatke o legi jame. Razen v redkih primerih, ko je šlo za splošno znane jame, teh jam ni bilo mogoče več najti in dvomljivo lahko z vse pravico trdijo, da so si te jame pač izmislili nekateri "ustvarjalno" navdahnjeni člani. Znani so tudi drugi primeri. Domačin, ki pozna vsak kotiček svojega gozda, je pokazal vhod v brezno, ki obeta večjo globino. Ko se je prihodnjič na tistem kraju pojavila skupina članov, težko otovorjena z materialom in željami za čim večjimi globinami, jame nikakor ni bilo mogoče najti. Prijazni domačin je bil slučajno odsoten, udeleženci prve ekakurzije pa o se izgubili že po nekaj sto metrih poti po gozdu. In ekakurzija se je veselo končala v najbližji gostilni. Tretji primer: Že pred prvo svetovno vojno so bile v nekaterih naših jamah najdene stenske slikarije pračloveka. Vsa zadeva je bila odlično dokumentirana, le da so pozabili povedati, kje točno leže te jame. In tako je Jugoslavija še danes med deželami, kjer takih slik ne poznajo. In končno še znamenita Lipertova jama. Lega ji je bila izmerjena s teodolitom, a slabo narisana. Do danes je bilo najdenih v okollišu, kjer naj bi se nahajala že 11 novih jamk, od teh več kot polovica s težnškimi odkopavanjem zasutega vхода, o Lipertovi jami pa ni sledu. Isto je s križmančičevo jamo, le da smo pri iskanju le te našli "sako" sešem novih jam. Obe "izgubljeni jami sta po več 100m dolgi in tudi sicer prav pomembni.

Takim, na žalost pogostim zmedam se najbolje izognemo tako, da lego jame takoj točno določimo in nato dokumentiramo na nedvoumen in vsakomur javen način. Naši standardni zapisniki imajo temu posvečenih velik del rubrik, novi formularji pa bodo to še povdarrili. Kako torej postopamo?

V obrazcu za zapisnik imamo na prvi strani rubrike za tri različne načine dokumentiranja lege jame. Prvi je grafični, drugi numerični ali številčni, tretji pa opisni. Prvemu načinu je namenjen tiskani kvadrat, desno odredišča prve strani našega formularja. Tiskano geslo "topografska skica" že pove, temu je namenjen. Vanj nalepimo topografsko skico okolice jame z vrisanim objektom. Ta pojem je seveda zelo širok in zato postopamo po ustaljenem postopku, ki ga je izoblikovala večletna praksa.

Najprej poiščemo logo jame na specialki 1:50 000 ali 1:25 000. (pri tem se moramo seveda dobro spoznati na karti, kar pa vošč ne spada v ta okvir) Specialke 1:75 000 ali pa celo 1:100 000 niso primerne in jih uporabljamo le izjemo- ma, če leže jame na preglednem terenu in če niso pregosto skupaj. Razlog je jasen. Pika, s katero označimo logo jame, ima na karti premer do 2mm, kar znaša na merilu 1:100 000 do 200m. To pomeni krog s ploščino 3,14 ha. Na taki površini pa je marsikje pri nas do 10 jam ali vošč. V takih primerih odpove celo karta 1:50 000, pa še pri 1:25 000 se komaj izognemo zmeđi. Značilen primer za to je Lanski vrh, kjer smo šele pri merilu 1:10 000 dosegli potrebno preglednost. Vzemimo, da smo logo točno določili na karti 1:50 000. Sedaj vzamemo kos prozornega, najbolje "paus"papirja in nanj narišemo kvadrat s stranicami, dober centimeter krajšimi, kot jih ima oni v formularju. Ta kvadrat obrobimo s tušem in nato papir postavimo na karto, tako da jama, katere logo želimo narisati, leži približno na sredi okvirja. Stranice orientiramo vzporedno s stranico karte, nato pa ves papir obtočimo in začnemo risati.

Najprej z ravnilom izvlečemo koordinate, ki v obliki kvadratne mreže prekrivajo vso karto. Običajno prideta v okvir dve navpični in dve vodoravni koordinati. S tem smo že določili v katerem kvadratu leži jama. Sedaj za kontrolo še enkrat poravnamo naš list, da se koordinate res pokrivajo, nato pa vnesemo v list logo jame. Na karto ponavadi lag jam ne vrisujemo, ker bi jo s tem kmau pokvarili. Potem vrišemo na list še vse sosednje jame in kote, ki jih oprimmo s številkami. Če so jame nove, jih oprimmo s črkami ali pa internimi številkami, katerih nehanilo zapišemo na seznamu. Pri pripombah, da bo referent za kataster pri DZRS in Institutu vedel, za kaj gre. Končno prerišemo s karte še ves črni tisk, predvsem poti in krajevna imena. Ko je risba končana, vpišemo nad leví zgornji kot okvirčka ime karte, npr. VRHNIKI 2 za 1:50 000, oziroma CERKNICA 4c za 1:25 000. Dodamo še letnico izdaje karte, na desni pa merilo. S tem je skica logo zrela za kopiranje in jo pošljemo v kopirnico ali pa referentu za kataster.

(Dalje prihodnjič)

IZ ODPRAVE V POLOŠKO JAMO

V soboto, 13.9.1969, so je ekipa treh članov IKLM, ki so jo sestavljali Primož Krivic, Jožko Pirnat in Renato Verbov, odpravila v Pološko jamo pri Tolminu z namenom, da razišče nov rov, ki se je odpiral pred Presto, to je malo pred koncem do sedaj znanega spodnjega dela jame. Po pripovedovanju Primoža se je tu odpiral rov v višini treh in širini dveh metrov, ki pa se je takoj prevesil v brezno. To nas je seveda navdalo z velikim navdušenjem in optimizmom, saj je že vhod v brezno v globini -230 metrov. Na to "ekspedicijo" smo se brez posebnih priprav (nahrbtnike smo pripravili dan prej po večurnem posedanju v gostilni "Pod Lipco") podali v soboto zjutraj. Sledila je trudapolna, toda zelo razgibana vožnja v "spaki" člana Primoža. Prvo postajališče je bilo v Tolminu, kjer smo nakupili živila in kjer si je Primož s svetlečimi očmi ogledoval "prvo pomoč" na polici za alkoholne piječe, pozabili pa smo seveda kupiti baterije za naša električna svetila. Po tem postanku smo se odpeljali po razgibani pokrajini doline Tolminke in kmalu prispeli v Polog, kjer so nas kot prve pristržno pozdravile lepe tolminske krave. Po nekajurnemu počitku smo kronili proti jami, pot navkrober pa je bila zelo naporna zaradi hude vročine. Kljub temu smo se hitro znašli pred vhomom znamenite Pološke ali Tritisoče jame, iz katere je močno vel zelo hladen veter. Ob Primoževi ugotovitvi, da nima v svetilki ne vode ne karbida, sva se jaz in Jozelj sladko nasmejala, iz Primoževih ust pa bi lahko tudi slubi v hipu razbrali nam vsem dobro poznane besede. Ko je Primož nato vestno uredil svojo lučko, smo se končno le podali v jamo. Pot je precej odurna, saj smo več ali manj "potežnolezili" na steni, s seboj pa smo imeli poleg hrane in rezervnega karbida še 50 metrov lestvic in več kot sto metrov vrvi. Kljub stalnim zagotavljanjem Primoža in Jozlja, da se lahko v tej jami izgubiš, se to na srečo ni zgodilo. Zato smo se po dveurnem "kotaljenju" le znašli na koncu do tedaj znanega dela jame.

Pod krajšim postankom smo malicali (majoneza, fileti, medenjaki itd.), nato pa smo se spustili na skalo, okoli 15 metrov dolgo pasažo priplazili do večjega rova, ki pa se je takoj prevesil v tri metre globoko brezno, v katerega je tekla slap, ki smo ga imenovali Prvi Renetov slap. Dno brezna sestavlja živoskalna polica s tolmunom. Sem smo se spravili vsi trije. Iz tolmuna se je voda pretakala v naslednje brezno, ki smo ga imenovali Jozeljev slap. Ko je Primož prvi zagledal ta slap, je zavpil: "Drugi Berger!" Lestvice smo pritrčili na klin in v brezno se je prvi spustil Primož. Sam sem ga opazoval sklonjen čez skalni rob. Lestvice so potekale prav blizu slapu in tako je bil Primož kmalu moker. Veselo sem se hihital ob pogledu nanj, ne zavedajoč se, da mene čaka prav isti usoda. Primož je prišel na dno in zavpil, da se voda preliva v naslednje, vsaj dvajset metrov globoko brezno v slapu, ki smo ga imenovali Primožev slap. To ime zaradi svoje očurne mokrote prav gotovo zasluži. Brezno je bilo zares globoko 20 metrov, dva metra nad dnom pa se je v brezno izlival izza skalne luske večji pritok. Seveda se je prvi v brezno spustil Primož, saj je že bil v Bergerju. Slodil sem mu jaz po lestvicah, ki so bile pritrjene za skalni zob tako, da niso bile prav v sredini vodnega curka. Zato pa ga ja toliko bolj občutil Jozelj, ki se je v brezno spustil po vrvi. Bolje, da ne govorimo o posledicah. Brezno je imelo dva nadaljevanja, eno v sifonu, kamor je tekla voda, drugo pa nekoliko višje v levi steni ob razširjeni prelomni razpoki. Prehod je bil zelo ozek in smo se na lestvicah, ki smo jih spustili v naslednje, deset metrov globoko brezno, prav počasi nadihali. Toda trud je bil poplačan, saj je bilo to delo precej bolj položeno. Na dnu se je pretakal potok, ki je bil precej večji, kot pri prvi, trimetrski stopnji, saj je imel v

breznih več pritokov. Potok je kmalu zavil na levo v sifon, v katerega je pedal slap v lepem, štiri metre globokem slapu, imenovanem Drugi Renetov slap. Rov se je nadaljeval, se vedno bolj razpletal in postajal vedno ožji sistem manjših rovv ovalnih oblik. Največji rov ima na koncu velikost oske pasice in se prevosi v deset metrov globoko brezno z jezercom na dnu. Tu se je naše prodiranje zaustavilo, zato smo se začeli vračati premočeni, toda veselji, da smo dosegli globino 300 metrov, kakale pa nas je spet naporno plezanje skozi ogabno mrzlo vodo in nato večurni povratak skozi nizke rove zgoraj stažo. Celotni na novo odkriti del smo imenovali R o v t r o h š l a n o v.

Rene Verbovšek

NJEN POLJUB

Tistega lepega dne se je začelo precej pozno. Krenili smo šole ob enajstih. Sonce kakor da je posabile na dan irtvih-strmine nad nami se šarelo pod jasnim nebom. Krpice novega snega, ki še ni izginil, so se belile nad skalnato puščavo. Točka oprema je noreže pritiskala na truda remena. V vislih se zahvaljujemo lovcem, ki so poskrbeli za senčno pot med bukvami. Kl na robu planote stezice obnemore v medle stepinje na suhi travi. Hudournik je tisto tih in še za šlico vode, ki je pripolnela od kdo ve kje, se moraš naprezati. Še malo in trava pod nogami je izginila. Po volišču se napotimo proti nepoženemu očlomu, kins je potuhnil pod nivo stano. Vhod v jame je kar primeren - očin je tudi globlje na protok. V meandru se topla obleka ne obnese pravež; trko nemarno je debela! Pravično se izognemo nadaljevanju v globine in se splazimo naprej. Krušljiva očina skriva Jatični rov : brezno, meander, spet brezno, blatna očina in spet meander. Konac raziskanega. V tlich zarija obetajoča odprtina in lestvice zabronkežeje. Prvi počasi utona vanje. Svetloba trepeže po gladkih stenah. Hala se še zaziblje in obstane; pogled obvisi na cigaretncs ovitku. Jama nas je še enkrat uknila! Zvezo moramo izmoriti.

Kristano čisto tekočina v luži, ki bi jo v spodobni ni-
žinski jami kar prezrl. Pred očino se požirek prav pri-
leže. Lepljiva ilovica stiska. Dno brezna. Skoraj čisto
ravno je, sama samota počiva majhna skala ob robu. Nad
steno se prikaže meander in počasi izgine proti vhođu.
Strop štrlečih, nedoločljivih oblik. Oprimki so lepi, ši-
roki in trdni. Tuh nekaj metrov je pravi užitek. S Frviam
opazujeva tretjega, ki je še na čnu.

Na koncu meandra, v stropu brezna, napi skala. Tako rahlo
in sumljivo. Majhna skala pa vseeno dovolj velika. Kot
vreča peska. To bi pošilo, če ji pomagava doli. Toda poli-
ca na koncu meandra je še za enega ozka.

Zakaj bi šel prvi, če si užitek lahko privoščim jaz?

Kaj pa vest? Spodobni ljudje vendar ne mečejo skal kar
tako!

Saj, kaj pa če ta skala sedaj pade na Tretjega? To sicer
ni verjetno, ampak bolje kot nič je pa še!

Izgovor je dober, tudi če ga pes...

Tretji naj se skrije pa jo frinem: "Daj, umakni se no malo!
Bom eno skalco dol vrgel!"

Pa je le videti malo nevarno-tale polica ni čisto ravna,
dno pa je tudi presneto čaleč.

Glavno je, da so stene trdne, ostalo bomo že prestali. Le
mirno kri.

Skala je nekoliko večja, kot sem mislil. Top trikotnik.
Precej težka bo. To je pa že malo bolj divje. Narava takih
poizkusov po navadi ne spregleda kar tako. Kaj ko bi od-
nehali?

Umakniti se ne moram. Neumno bi bilo.

No, v Ajčovski jami si pa le zletel iz kamina, ko si ne-
kaj podobnega vlekel dol. Ali te ni obšel strah?

Kaj bi tisto! Če si spreten in če stvar prav primeš, se ti
ne more nič zgoditi.

Precej močno je zagozdena. Moral se bom napeti z vso silo.

STRELA! STENA NI TRDNA. PRISIKNILA SE JE.

HIRO SKALO NAZAJI SVENA, ZAKAJ SE NE USTAVIŠ?

ZNEKILLO NE BO.

TO JE S M R T.

Pa me ni. Spremenila je smer. Zgrnela je dol. Pa ni bila sana. Bloki kar plavajo po zraku. Emanjkalo je tal pod nogami. Roke odnese nad glavo. Letim. Tema je vsa bela od prahu. Skale letijo z mano. Letijo...

Sedim na tleh. Ćutim se. Ćiv sem.

Kako to? Zakaj me ni zmelelo?

Ćiv sem. Ćivin. Vstanem in ves sem cel. A silna boleĭina me prikuje nazaj med skale. Kogo komaj Ćutim. Brenke Će mi po glavi. V usta se mi cedi nekaj toplega. Kri. PoĀasi polzi po obrazu.

Poljubila me je. OĀA.

P.S.: Zvezda pred vhodom niso Će nikoli tako izmuĀeno, a lepo sijale.

Nastopali so: Prvi - Juro AnĀeliĀ (Jetika)

Drugi - PrimoĀ Jakopin (Klok)

Tretji- PrimoĀ Krivic (Krivkljic)

Kraj: Ljubljanska jama pod Koglom 1790m, Klokovo brezno v JetiĀnem rovu.

Āas: Prvoga novembra 1969 ob 20^h.

PrimoĀ Jakopin

POGOVOR DVĀH JAMARJEV(LJUBLJANSKIH)-cenzuriran seveda

1.jamar: Ti prekleta xxx, kaj se pa xxx? Daj xxx mi Će enkrat ta xxx xxx sem! Pa ne boĀ tak xxx xxx! xxx! xxx xxx, kaj me pa Će spet xxx? Au. xxx prekleta xxx skala. Hej ti, xxx xxx, kaj se xxx?

2.jamar: xxx xxx preklet xxx buĀik! xxx xxx xxx xxx!

1.jamar: xxx xxx xxx xxx!

2.jamar: No, xxx xxx, si Će tukaj!

1.jamar: Sem, xxx xxx!

3.jamar (postojnski): xxx mu kvoterna!

40 UR V JAZBERNU

Avto rally

Ura je pet zjutraj. Pred lokalom smo zbrani skoraj vsi. Štirje avtomobili že čakajo. V njih je polno lestvic, vrvi in nahrbtnikov. Ne razumem, kako bomo šli vanje tudi mi, ker pa hučič v sili tudi muhe žre, smo se tudi mi zbasali noter. Metođ sunkovito starta. Gora nahrbtnikov poleg mene se sumljivo maje. Do Vrhnike gre vse v redu. Pred nami je Primož v spečku, počasi leze v vrhniški klanc. Metođ pošlje k vrzgu vse avtomobile s žibkim motorjem, pohođi "gas" in ne morem si kaj, da se ne bi zlobno rešal Primožu v hropečan "spačku".

Cesta odkolo do Idrije je ozka, polna ovinkov in presenečanj. Metođ pravi, da mora biti vožnja športna, zato hkrabro obravnavamo z ovinki. Istega mnenja sta bila tudi Primož in Jan, ter hkrabro pritiskala na plin. Ko pa je stvar postala malo preveč športna-ne bi razpravljali o nekaj centimetrih mimo avtobusa ali jarka-se odločimo za bolj zmerno vožnjo. V Dolnji Tribuši zavijemo na levo proti Šepovanu. Ozka, makadamska cesta se strmo vzpenja. Metođ nekaj mrmra, da je cesta taka, kot v risankah. Sploh je bilo vse kot v risankah, od vzvratne vožnje po dvajset procentnem klancu do čudnih manevriranj ob ne preveč trhli ograji.

Od Šepovana gor se prikaže kot privid lepa asfaltna cesta, a bez kak kilometer je že ni več. Cesta, primerna za avto-
test kakšnega džipa, se vije levo, desno, gor in dol.

Ko smo okoli osnih na Kanalskem vrhu, smo vsi dočobno pretreseni.

Priprave

V vasi povprašamo za brezno. Kake Metrt ure določ je. Spet smo v avtomobilih in bez travnike ter kolovoze jo uberemo proti jami. Iz avtomobilov izvađamo material, gora nahrbtnikov rose in začnemo dvomiti, da bomo vse to spravili s seboj v jamo.

Končno je vsa oprema pred vhomom v brezno. Na drevo pritrđimo vitel, Metoda še visi nad breznom in vrta luknjo za klin, jaz in Janez pa greva po hlođ, ki ga rabimo za pritrđitev vitla. Opotekava se pod težo hlođa. Janez začne glasno premišljevati o dolžini hlođa. Še ne bo dovolj dolg... Ne vem, zakaj bi me hotel v tem primeru na vsak način pretepsti. No, hlođ je bil k sreči ravno pravšen.

Bez dva uri smo gotovi, vse je pripravljeno, treba je počakati do 12^h, ko se bo spustila v brezno tehnična ekipa, ki bo do globine 200 m pritrđila lestvice. Sedimo ob breznu. Le veter, ki žumi v vrhovih dreves, moti tišino. Bo šlo? Vprašanje, s katerim se ubadamo pred vsako večjo akcijo. Opoldne pride tehnična ekipa. V brezno se prvi spusti Nanč, z njim pa še 400m telefonske žice. Kmalu izgine v temi, le jeklena vrvi drsi v temno šrelo. Telefon zapiska. Nanč je 70m pod nami. Naslednji: Bez kako uro so vsi na dnu prvega brezna, po telefonu se pogovorimo, da bodo telefonirali, ko bodo prišli do galerije.

Odiđemo v vas. Niški oblaki zakrivajo obzorje. Frši. Nič nam ni več tako vreme.

Proti dnu

Ob osmih gremo proti jami. Megla zakriva bližnje vrhove in z dreves padajo teške kaplje. Hitro smo pri vhomu. Pripravimo se, še nahrbtnike in prvi se spušč'a v brezno. Molki prekinjajo stare žale in zbadanja. Na vrstvi sem. Nadenem si sedež in se vpnem na jekleno vrvi. Obvisim v zraku.

Hitro gre navzdol, odbijan se od sten in potihem preklinjam tiste, ki me tako hitro spuščajo. Polica, še 20 metrov in še pristanim na tleh. Ploha kamenja mi pove, da se sedaj spušč'a Primož. Skupaj počakamo Metoda.

Treba bo naprej. 10 metrov lestvic. Stene se zblížajo, pred nami je ošina. Še nahrbtniki gređo težko skoz, kaj šele mi. Slišim besno preklinjanje, nato pa mi olajšan vzdih pove, da je Primož že stozil. Spet gre navzdol. Avtomatično plezam po lestvicah. Po stenah teče voda. Prha! Nič ne pomaga.

Lestvice nočejo vstran. Prav skozenj moramo. Pošteno sem premočen na dnu, hitro pa se potolažim, ko vidim, da so drugi prav tako mokri kot jaz.

Ozka, visoka galerija nam kaže pot. Kaminsko plezamo nad jezerci. Pačec ne bi bil prijeten. Spet so na vrsti lestvice, njihov konec binglja nad jezercem. Treba je zanihati in skočiti na breg. Tvegam manever. Hop! Fristanem poleg Primoža. Ob vrveh se spuščamo navzdol. Še dve brezni in že je tu začetek meandra. Telefoniramo navzgor. Čez pet, šest ur se bomo spet oglasili.

Skozi pasajo se stlačimo v podorno dvorano. Malo počijemo in spet gremo naprej. Očina za očino. Mukoma prodiramo po rovu. Jezera so prava past. Sem ne veš, kaj si v vodi. Nekaj ovinkov še in pred nami je končni sifon. Primož fotografira. Poskušamo prodreti skozi ozke špranje nad vodo, toda vse je brezupno, naprej ni poti.

P o v r a t a k

Vračamo se. Zholižno merjenje nas utruja. Dolžina nekler smor. Vizure so obupno kratke. Rišem skico, Primož pa je nekje naprej, kjer fotografira. Med merjenjem se stlačimo še v par očin, toda vse kaže, da ta rov nima stranskih nadaljevanj. Oho, smo že v podorni dvorani! Freseneti nas, da smo že tu. Spet se spravimo nad užitno vsebino nahrbtnikov. Vlečem kratice kluba na steno, drugi so že pri telefonu in se pogovarjajo s površjem, naj nas prikažejo. Než nekaj ur. Počasi napredujemo navzgor. Nahrtniki so težki, utrujenost nas premaguje. Vedno težji so metri lestvic, ki jih noče biti konec. Pri jeserčku se zatakne, davo ne more. Teško, teško pripleza do vrha. Tudi nami ne gre. Visim na lestvicah, vrv ne gre nikamor. Od zgoraj na vrtejo vrv in šele ko se privežem, sem kmalu na vrhu. Meander. Smo pod 40 metrskim breznom. Nikogar ni. Metoč pleza prvi, brez varovanja. Po moreh minutah se oglasi. Na vrhu je, a ga je hudo zdelalo. Plezam navzgor, počasi

gre. Še nekaj potresov v vrstah in na samem pri hotoan.
 Od zgoraj se prikaže luč. Ili: Huronsko se pozdravljamo.
 Kar hitreje gre z vlačanjem nahrbtnikov. Spet brezna.
 Na policah so prijatelji, ki nas varujejo. Ožina, brezno,
 vhodno brezno. Tu je še jeklena vrv in sedel. Nadenom se
 ga in še se dvigam kvišku. Nad sabo opazim malo svetlobo.
 Kmalu sem pri tovariših. Opotečem se med njimi. Zbogno me
 pozdravljajo.
 Vsedom se k ognju, v roko dobim steklenico piva. Srečen
 sem. Srečen, da ni pred menoj več ozkih meandrov in mokrih
 prepadov. Srečen, da imam tako sijajne tovariše.

Joško Pirnat

LETO DELOVANJA JKLM NA SEŽANSKEM KRASU

Večletno sistematično raziskovalno delo na Lanskem vrhu in Kaninu je našemu klubu pomenilo velik napredek, tako v številu in pomembnosti novih objektov, kot tudi v stopnji izvožbanosti in homogenosti naših ekip, imelo pa je nezaželjen postranski učinek. Člani so se namreč navadili na večnoga kopanje pasaž in ritja po zablatenih lisičinah, pa tudi golih sten brez kapniškega okrasa. Do tedaj koncentrirano delo se je pričelo drobiti v posamezne, nepovezane akcije širom Slovenije, zato je bilo treba najti neke nove področje, kjer bi lahko zamenjali okolje, ne da bi pri tem trpel tehnični nivo ekskurzij. Takoj nas je zamikalo področje med Sežano, Lipico in Povirjem. Kakšne so tu jame, smo že približno vedeli, saj smo leta 1963 v dokaj velikem številu bili na taboru pri Vilonici. Zlasti Lipiška in Škamprlova jama sta nam zapustili neizbrisne vtise. Hoteli smo tudi proizkusiti tudi nove vpeljane tehnične prijeme v teh jamah, mnogo lepših in prostorsko bolj zanimivih od podzemlja v Lanskem vrhu. Tu gre še za skrito željo, da bi se kako potrudili za preučitev podzemske Reke, ki mora teči prav tam nekje spodaj. Dela smo se na osnovi izkušenj z Lanskega vrha lotili povsem

sistematično. Najprej smo se povezali s sočasnimi jamarji, s katerimi smo imeli že tradicionalno dobre stike. Potem smo zbrali vse podatke o jamah na tem področju, ki jih zajema naš kataster, pa tudi podatke o jamah, ki jih zajema predvojni italijanski kataster. Na osnovi zbranega gradiva smo potem identificirali naše številke z italijanskimi. Izkazalo se je, da je še vedno več kot pol "italijanskih" jam ostalo izven našega katastra, in da so naši podatki marsikje pomanjkljivi. Sestavili smo spisek že registriranih jam, ki jim bo treba dopolniti podatke in spisek "italijanskih" jam, ki jih bo treba raziskati in registrirati. Vse lege jam smo vrisali v fotokopijo specialke 1:25000, ki nam jo je dobrohotno oskrbel Institut za raziskovanje krasa SAZU iz Postojne. Sprva smo nameravali v prvi fazi dopolniti podatke o že registriranih jamah, nato pa v drugi pregledati "italijanske" jame, končno pa se lotiti samostojnega iskanja jam. Vendar pa se je kmalu izkazalo, da bo treba drugo in tretjo fazo združiti, saj smo takoj opazili, da je večina leg "italijanskih" jam napačna, gostota jam pa, ki se pokaže pri količkaj natančnem rekognosciranju, mnogo večja od one, ki jo kažejo podatki v obeh katastrih skupaj. Tako smo na primor pri iskanju Križmančičeve jame (2944 VG) našli pet novih jam, ki Italijanom niso bile znane, iskane jame pa ne. Med temi novimi jamami je ona celo 60m globoko brezno, v drugi pa je ščititi v špranjah pretok jamskega zraka, kar kaže na nadaljevanje.

Prva okскурzija, ki je imela bolj izvidniški značaj, je odšla v Sočano med prvomajskimi prazniki 1960. Ob nesobični pomoči predsednika domačega kluba, Jožeta Gustinčiča, smo v štirih dneh v spremstvu domačih jamarjev obiskali deset že registriranih jam in jih od tega tri na novo izmerili. Od obdelanih "starih" jam sta najpomembnejši Jama na Trebanjskem (356) in Jama v Bjekovniku (275). Obe jami sta delo večjega vodoravnega vodotoka. Pri prvi kaže, da je prvotni jamski profil mnogo večji, a zasut z ilovico in podornim materialom. Zato je možno, da je jama izdelala podzemska Reka. (Generalije glej v razpredelnici na koncu članka) Druga jama pa je izdelana tik pod površino v dveh etažah, ki potekata

ena tik vrh druge. Oblika jame je tako nenavadna, da je tolmačenje nastanka brez poznavanja sosednjih, verjetno zasutih delov jame, brez pomena. Med novimi jamami, obdolanimi na tej ekskurziji, gre omeniti 44m globoko brezno, Jama Kibubo(3116) ter 60m globoko brezno, Ozko jama (3117). Prva je tip širokega brezna, kakršnih je mnogo po tržaškem krasu, druga pa je tukaj bolj redek tip ozkega, močno korodiranega brezna, ki bolj spominja na kako brezno na Lanskem vrhu.

Množica odprtih problemov in zanimivih jam nas je konec julija istega leta spet privabila v Sežano. Z nami so bili tudi angleški jamarji iz Južnega Walesa in Birminghama. Ker smo imeli skupaj z opremo gostov na razpolago skoraj neomejeno dolžino lestvic, in ker smo jim hoteli nuditi čim boljše jamarje, smo se posvečali predvsem večjim objektom. Tako smo raziskali 210m globoko Lipičko brezno(3169). Pri tem se nam je posrečilo splazati tudi v vsa stranska brezna, kar so pred vojno večkrat zaman poskušali italijanski jamarji. V brezno sta se spustila tudi dva angleška jamarja, ki sta bila pred leti v Balinki. Dvestodeset meterski jasek brez vrtače je nanju napravil močan vtis, še bolj pa "ekspresno"obvladovanje brezen. Ne smemo pozabiti tudi detailne preiskave 129m globoke Golokratne jame, kjer smo preplezali vse večje kamine. Od večjih jam sta bili detailno preiskani še Ukmarjeva jama (317)in jama v Partu pri Ogradi(384). Omeniti je treba tudi poskuse ugotavljanja zvez in preiskovanja točnosti jamskih načrtov z elektromagnetnim lokatorjem, ki so ga imeli s seboj jamarji iz Južnega Walesa. Ugotovili so, da se Škamprlova jama(316) približa Jami na Brundlovem partu(315)na 25m, ni pa uspelo iskanje zvezo med Škamprlovo jama in Ukmarjevo jama. Kaže, da je italijanski načrt Škamprlove jame(objavljen v Il Timavo, priloga str.160) nekoliko napačen. Prav tako ni dalo rezultata ugotavljanje medsebojnega odnosa obeh etaž Vilenice(737). Kaže, da bo treba tako Škamprlovo jama, kot Vilenico ponovno izmeriti. Seveda smo med večjimi akcijami raziskovali nove jama, na katere smo sproti naleteli po gmajni okrog bivše Orleške smodnišnice(Podatke glej v seznamu novih jam). Tudi pri tej akciji smo bili deležni vrstnarške pomoči sežanskih jamarjev, ki so zadnji dan priredili nepozaben jamski večer pri Vilenici.

Sledečo jesen in zimo ter doseđanji del letošnjega leta smo izkoristili za več enodnevnih ekskurzij. Pričeli smo z načrtnim iskanjem jam po italijanskih podatkih o legah, a se je to pokazalo kot brezsmiselno. Večine jam ni bilo na označenem mestu in smo nove jame lažje našli na običajni način rekognosciranja po terenu. Seveda jamarsko delo v ožjem smislu ni stalo. Od že registriranih jam je bila najvažnejša obdelana 140m globoka Ul'arjeva jama v Paredu (1956), od novih pa so nam najzanimivejše, Jama na Golem vrhu, pokazali divjaški jamarji. Vhod v jamo je 30m globoko brezno, ki se razširi v dvorano, iz katere vodita lepo zekapani rova proti severu in jugu. Tudi ta jama je verjetno delo večjega podzemlj-skega vodotoka. V bližini je nova Pe'ina pri Flešivici (3231), prav tako delo večjega vodotoka. Pozneje smo se posvetili predvsem rekognosciranju, tako da bo v kratkem času možna spet večja akcija, katere bera bo gotovo spet kakšen pomembnejši objekt. Vzporedno z iskanjem novih jam, smo tudi pisali na vhode z oljnato barvo katastrske številke objektov. To področje je junija 1969 obiskala tudi arheološka sekcija kluba, ki pa razen neolitjskega pepela v Pe'ini pri Flešivici ni našla nič pomembnega.

Takšno plansko delovanje kluba na sicer zaključnem področju, ki pa je le del večje snote kroškoga sveta v območju podzemsko Reko, nas je kmalu privedlo do primerjanja rezultatov na sosednjih ozemljih. Zato smo navežali uspešno stike tudi z divjaškimi jamarji, ugodno pa se razvijajo tudi pravkar začetni odnosi z Gruppo grotto Carlo Debeljak iz Trsta, ki raziskuje podzemlje v okolici Trebbč, Ban in Fernetičov.

Kaj pa rezultati? Tožko je potegniti pri tako kratkokrajnem raziskovanju na tako z jamami bogatem področju, v enem letu kake večje rezultate. Zato bi se omejil le na nekatere osnovne ugotovitve.

Na novo smo obdelali šest že prej registriranih jam, v glavnem takih, kjer je predhodnikom zmanjkalo oprmo (podatki o njih so pridani v seznamu konec članka). Preiskali smo še osem poznanih in večinoma tudi obdelanih jam. Od teh bo treba vilenico,

Lipiško in Škarnprlove jame ponovno izmeriti. V zadnji so možno tudi še kakšna nova odkritja, saj je ključni objekt večjega jamskega sistema. Na novo smo registrirali 22 novih jam in jih 17 takoj preiskali in izmerili. Zanimivo pa je, da jih od teh kar 12 ni bilo znano italijanom, oziroma, da niso bile uvrščene v njihov kataster. To kaže na uspešnost intenzivnega rekognosciranja, še bolj pa na izredno gostoto jam na tem področju.

Bolj problematični so sintetični zaključki, saj je jasno, da smo še daleč od kolikor toliko celovitega znanja o tem področju. Očividna je le sled velikih podzemskih prostorov v globini 40 do 100 metrov pod površino, ki jih je lahko izdelala Reka. O njenem soedenem toku priča za enkrat le Jama v Konjadu, kjer pa je kopanje zaradi podiranja precej brezupno. Verjetno bi bili zanimivejši drugi dihalniki, ki jih je še nekaj po gmejni.

Zanimiva je tudi ugotovitev, da globoka brezna nastopajo v skupinah. Ena je SW od Lipice, druga okrog transformatorja NW od Lipiške jame, tretja S od Orleka, četrta, največja pa S od Ovčjaka in se pod Medvejkom z več dvestometrskimi brezni nadaljuje še v Italijo.

Na vsak način se je raziskovanje na sežanskem pokazalo za zelo zanimivo, pa tudi uspešno. Potrebno bo še več let intenzivnega dela, da bomo dobili poleg športnih in statističnih rezultatov še podatke strokovne vrednosti.

Na koncu se še enkrat zahvaljujemo sežanskim jamarskim kolegom, predvsem pa njihovemu predsedniku Jožetu Gustinčiču, za neobično pomoč in nasvete.

(V naslednji številki konče)

France Šušteršič

Naj živi, o naj živi, spomin na naš'ga Viljema!

Naj živi, o naj živi, Lippertova jamica!

Putick, kje je tvoje jame, jama Lippertova?

Putick, pokaži nam to jama, svoje jama Lippertovo!

NOVE JAME JKLM V SEZONI 1968/69

Kat.št.	Ime jame:	List 1:50 000	Kraj:	Koordinate:
3 0 6 2	HABIČEV KEVDERC	Vrhnika 2	Planina - Laze	5442-63/5080-95
3 0 6 3	BREZNO OB STARI TRAJBA	"	"	5442-24/5081-41
3 1 1 2	MATIJEVO BREZNO	"	"	5442-28/5082-81
3 1 1 3	JAMA KLOKA	"	"	5441-80/5081-96
3 1 1 4	TATOVA JAMA	"	"	5441-09/5082-01
3 1 1 5	HERMANOVA JAMA	"	"	5441-09/5081-80
3 1 1 6	JAMA KIBUBA	Vrhnika 3	Sežana	5412-00/5060-55
3 1 1 7	OZKA JAMA	"	"	5413-04/5060-57
3 1 1 8	VELIKANSKA JAMA	"	"	5413-04/5060-55
3 1 1 9	JAMA V ROBIDOVJU	"	"	5413-07/5060-58
3 1 2 0	PEČINA V PLISKOVICI	Trst 4	Krajna vas	Legi ni določena
3 1 2 1	KOKOLJČEVA GRIŽICA	"	"	"
3 1 2 2	VLKOVA J. V KOMARIJI	"	"	"
3 1 2 3	JAMA V STORŽCI	"	"	"
3 1 2 4	MOČILOVA GROTA	"	"	"
3 1 2 5	ŠIROKA JAMA	Novo Mesto 1	Drašča vas	5489-32/5077-40
3 1 2 6	KOVAČNICA	"	"	5488-32/5077-23
3 1 2 7	PARTIZANSKA JAMA	"	"	5488-82/5077-16
3 1 2 8	TRLEPOVKA	"	"	5489-52/5076-48
3 1 2 9	BR. I NA MALEM GRIČU	"	"	5489-37/5076-84
3 1 3 0	BR. II NA MALEM GRIČU	"	"	5489-26/5076-72
3 1 3 1	BREZNO NAD SIAPOM	Vrhnika 2	Rakov Škoejan	5446-58/5072-11
3 1 3 2	BREZNO V SERPENTINI	"	"	5446-58/5072-19
3 1 3 3	MRTKINA JAMA	"	"	5439-48/5073-59
3 1 3 4	LUČKINA JAMA	"	"	5439-06/5075-16
3 1 3 5	LENKINA JAMA	"	"	5439-05/5072-25
3 1 3 6	D - 18	Tolmin 1	Kanin	Legi ni določena
3 1 3 7	I - 2A	"	"	"
3 1 3 8	ROŽANSKA JAMA	Bled 1	Bohinjska Bela	5429-66/5132-44
3 1 3 9	ANDRČEVE KEVDERCA	Ljubljana 1	Cerklje	5458-06/5126-81
3 1 4 0	LUKINJA V ŠOKOVCU	"	"	5458-53/5127-02
3 1 4 1	SNEŽNICA	Ljubljana 2	Raduha	5481-94/5140-67
3 1 4 4	BREZNO ZA VOGENCO	Vrhnika 2	Planina - Laze	5443-38/5080-20
3 1 6 3	JAMA DVOJČKI	Vrhnika 3	Sežana	5412-82/5060-81
3 1 6 4	SPODMOL V VODNEM DOLU	Vrhnika 2	Planina - Laze	5443-48/5080-86
3 1 6 5	BREZNO NA TRASI	"	"	5443-37/5080-88
3 1 6 6	GAERNSKA JAMA	"	"	Legi ni določena

Nadmorska višina	Dolžina	Globina	Tip jame	Potrebni material	Oddal
478m	Ni raziskana				France
517m	3m	6m+	Brezno	-	Žan
535m	25m	15m	Brezno, jama	5m lestvic	France
548m	10m	9m	Jama	-	Žan
	12m	6m	Brezno, jama	5m lestvic	Rado
	12m	4m	"	"	"
372m	30m	44m	Brezno	45m lestvic	Rene
393m	6m	60m	"	60m "	Matjaž
394m	9m	6m	"	-	Velikan
396m	10m	7m	Jama	-	France
	16m	5m	"	-	Matjaž
	Ni podatkov, glej 2412 VG!				"
	12m+	30m+	Brezno	30m+ lestvic	"
	11,5m	25m	"	20m "	"
	Ni preiskana				"
	17m+	40m+	Brezno	50m+ lestvic	"
	18m	4,5m	Jama	-	"
	6,5m	10m	Brezno	10m lestvic	"
	7m	20m	"	20m "	"
	18m	14m	Brezno, jama	10m "	"
	2m	10m	Brezno	10m "	"
556m	46m	40,5m	Brezno, jama	20m "	France
572m	8m	15m	Brezno	15m "	"
565m	14m	12m	"	10m "	"
520m	7m	13m	Brezno, jama	5m "	"
515m	5m	12m	Brezno	-	"
	4m	14m	"	15m lestvic	Ile
	37,5m	15m	Brezno, jama	10m "	Primož
1050m	11m	+5m	Jama	-	Žan
535m	18m	3,5m	"	-	Tomaž
555m	31m	11m	"	-	"
1631	233m	187m+	Brezno, jama	100m lestvic	France Primož
528m	10m	3m	"	5m vrvi	France
382m	4m	17m	Brezno	20m lestvic	Žan
507m	10m	3m	Jama	-	France
504m	10m	6m	"	-	"
	24m	29,5m	Brezno	30m lestvic	Klok

3 1 6 7	JAMA NAD SOVATNO	Tolmin 2	Vrata	5409-80/5140-09
3 1 6 8	BREZNO NAD PLANINCO	Cerknica 1	Tomišelj	5459-14/5090-09
3 1 6 9	LIPIŠKO BREZNO	Vrhnika 3	Sežana	5412-55/5058-38
3 1 7 0	BREZNO V ŠKRAPLJAH	Vrhnika 2	Planina - Laze	Legi ni določena
3 1 7 1	PAVLETOVA JAMA	Bled 4	Horjul	5442-11/5098-36
3 1 7 2	KRAVJE BREZNO	"	"	5442-35/5098-26
3 1 9 4	KJEMENC JANEŽOVA JAMA	Vrhnika 2	Planina - Laze	5441-53/5081-52
3 1 9 5	KOVAČEVA JAMA	Vrhnika 3	Sežana	5414-81/5060-72
3 1 9 6	KEVDERC VI/4	Vrhnika 2	Planina - Laze	5442-26/5082-51
3 1 9 7	BREZNO V SNEŽNIKU	Cerknica 3	Snežnik	5458-85/5075-68
3 1 9 8	TRNOVŠKA JAMA	Vrhnika 2	Grčarevec	5440-85/5080-70
3 1 9 9	J. PRI TRNOVŠKI J.	"	"	5440-86/5080-70
3 2 0 0	MALA BOKA	Tolmin 1	Plužna	Legi ni določena
3 2 0 1	BREZNO NA JATIH	Bled 3	Bohinjska Bistr.	5419-49/5121-01
3 2 2 2	JAMA NA GOLEM VRHU	Vrhnika 3	Sežana	5416-24/5061-22
3 2 2 3	SVINJSKA JAMA	Vrhnika 2	Planina - Laze	5442-32/5082-45
3 2 2 4	BREZNO IV/16	"	"	5441-31/5081-96
3 2 2 5	BREZNO IV/2	"	"	5441-03/5082-03
3 2 2 6	BREZNO IV/8	"	"	5441-41/5081-83
3 2 2 7	TAČKA JAMA	"	"	5441-23/5081-80
3 2 2 8	POŽIRALNIK II/14	"	"	5442-31/5081-01
3 2 2 9	POŽIRALNIK II/15	"	"	5442-30/5081-03
3 2 3 0	GOBOVA JAMA	"	"	Legi ni določena
3 2 3 1	PEČINA PRI PLEŠIVICI	Vrhnika 3	Sežana - Merče	5415-37/5061-52
3 2 3 2	JAMA V HRBCI	"	"	5414-48/5061-73
3 2 3 3	JAMA NA DANSKEM	"	Sežana	5415-53/5060-51
3 2 3 4	ORLEŠKA JAMA	"	"	5411-51/5061-72
3 2 3 5	PODESOL NAD POGREŠČAKI	Vrhnika 2	Cerknica	5447-57/5069-85
3 2 3 6	BREZNO PRI KOBILNICI	"	Planina - Laze	5441-26/5081-56
3 2 3 7	BREZNO VII/3	"	"	5440-31/5081-68
3 2 3 8	J. V BLEJSKEM VINTGARJU	Bled 2	Bled - Gorje	5430-27/5139-72
3 2 3 9	JAMA GLOBOČNINA	Vrhnika 3	Divača	5418-98/5060-47
3 2 4 0	ŽABJA JAMA	Cerknica 1	Tomišelj	5456-98/5092-12
3 2 4 1	VACKOVA JAMA	Vrhnika 2	Planina - Laze	5445-08/5082-33
3 2 4 2	BREZNO FERENŠKEGA	Tolmin 1	Kriški podi	5407-64/5140-41
3 2 4 3	BREZNO V J. ROBU	"	"	5407-47/5141-19
3 2 4 4	ZIJALKA POD J. ROBOM	"	"	5407-62/5141-13
3 2 4 5	LEDENICA POD J. ROBOM	"	"	5407-72/5141-01
3 2 4 6	JAMA II POD STENO	"	Plužna	Legi ni določena

1550m	52m	2m	Jama	-	Primož
535m	19m	30m	Brezno	40m lestvic	Žan
380m	35m	210m	"	210m "	Primož
	3m	14m	"	5m "	Žan
590m	15m	2,5m	Jama	-	Zvonc
410m	13m	20m	Brezno	10m lestvic	"
	4m	12m	"	15m e "	Žan
376m	7m	8m	"	10m vrvi	"
548m	9m	4m	Jama	-	France
775m	8m	60m	Brezno	60m lestvic	Primož
450m	22m	3,5m	Jama	-	Klok
450m	10m	4m	"	-	"
	75m	+15m	"	-	Primož
1350m	11m	26,5m	Brezno	25m lestvic	"
484m	108m	63m	" ,jama	30m "	Tačka
547m	18m	14m	"	15m "	"
	4m	3m	"	10m "	Jeti
	2m	14m	"	15m "	Žan
525m	4m	10m	"	10m "	France
523m	40m	55m	"	50m "	Jeti Tačka
445m	20m	5m	Jama	-	Žan
445m	25m	6m	"	-	"
	Ni preiskana		"		Matjaž
389m	145m	40m	"	-	France
451m	22m	14m	Brezno,jama	10m lestvic	"
390m	10m	10m	"	10m "	"
365m	Ni preiskana		" ,jama	15m+	"
610m	6m	7,5m	Jama	-	"
510m	3m	12m	Brezno	10m lestvic	Mare
533m	5m	11m	"	-	France
575m	19m	+5m	Jama	-	"
432m	30m	25m	Brezno	10m lestvic	Rene
298m	8m	11m	"	10m "	Jeti
500m	13,5m	11m	"	10m "	Klok
	68,5m	40m	" ,jama	20m "	Matjaž
	4m	12m	"	15m "	"
	32m	+15m	Jama	-	"
	18m	20m	"	-	"
	55m	+5m	"	-	Rene

K potrebnemu materialu ni šteta osebna in varovalna oprema!